

TİP 1 PETERS ANOMALİSİ

Dr. Mehmet OKKA*, Dr. Nazmi ZENGİN* Dr. Emin KURT*,
Dr. Süleyman OKUDAN*, Dr. Nilgün ÖZBAYRAK

* S.Ü.T.F. Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

ÖZET

Peters anomalisi oküler ve sistemik pek çok anomali ile birlikte seyreden konjenital bir malformasyondur. Bu makalede kliniğimizde tesbit ettiğimiz tip I Peters anomalisi bulunan bir vaka sunulmakta, nadir rastlanan bu malformasyonun tanı ve tedavi özellikleri gözden geçirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Peters anomalisi, ön segment disgenezisi

SUMMARY

Type 1 Peters' Anomaly

Peters' anomaly is as congenital malformation associated with many ocular and systemic abnormalities. In this article, a case with type I Peters' anomaly was presented, and diagnostic and therapeutic features of this rare malformation were reviewed.

Key Words: Peters' anomaly, anteror segment dysgenesis.

GİRİŞ

Peters anomalisi santral kornea opasitesi ve çeşitli iridolentikülokorneal yapışıklıklarla karakterize, nadir bir konjenital oküler malformasyondur. Ön segmentte posterior stroma ve descement membranında defektlerle birlikte irisin pupiller zonundan kornea lókomunun periferine kadar uzanan bantlarla seyreder. Peters anomalisi aniridi, sklerokornea, koroidal kolobom, mikroftalmus, trizomy 13-15, konjenital kalp defektleri, yarık dudak ve damak, mental retardasyon ve iskelet anomalileri gibi sistemik ve okuler anomalilere eşlik edebilmekle birlikte en sık beraber görüldüğü ön segment anomalileri glokom ve katarakttr (14).

Bu makalede Peters anomalili bir hasta sunularak nadir görülen bu hastalığın klinik özellikleri tartışılmaktadır.

VAKA TAKDİMİ

Görme azlığı ve gözlerinde beyazlık nedeniyle polikliniğimize müracat eden 9 yaşında bir kız çocuğunun muayenesinde horizontal nistagmus mevcuttu

ve görmeler sağ gözde 0.1, sol gözde 3 metreden parmak sayma düzeyinde idi. Biyomikroskopik muayenede her iki korneada lökom, iris, periferine kadar uzanan sineşiler ve sineşilerin kornea endoteline yapışıkları yerlerde pigment kümeleri görüldü (Şekil: 1-3). Iris ve lens normal olarak değerlendirildi. Her iki gözde oküler tensiyon, kornea çapı ve elektrofizyolojik testler normal sınırlardaydı.

Çocuk hastaları kliniğini tarafından yapılan sistemik muayenede başka herhangi bir patolojiye rastlanmadı. Hasta keratoplasti sırasında yazılarak zaman zaman kontrole gelmesi önerildi.

TARTIŞMA

Peters anomalisi posterior embriyotokson, Axenfeld ve Rieger anomalileri, posterior keratokonus, sklerokornea gibi anomalilerle birlikte ön segment disgenezileri adıyla bilinen gelişim bozukluklarına dahil edilmektedir (5). Ortak klinik bulgular spektrumunu paylaşan bu hastalıkların orijinal olarak ön segmentteki mezodermin anormal diferansiasyonuna ya da sebat etmesine bağlı oldukları sanılmıştır. Son yıllarda kornea

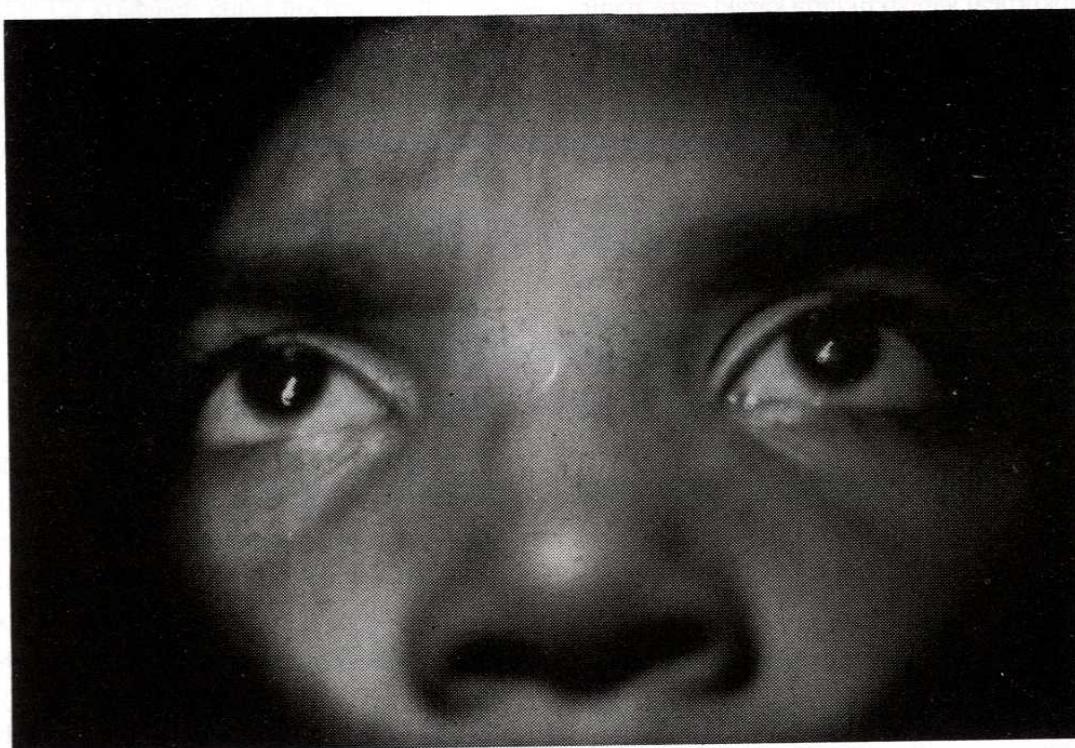
Haberleşme Adresi: Dr. Mehmet OKKA, S.Ü.T.F. Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, KONYA

stroması ve endoteli ve ön kamera açısından dokuların mezodermden değil de nöral yarık ektoderminden geliştiğini düşündüren kanıtlar ortaya çıkmıştır (6). Bu nedenle Peters anomalisindeki göz ve bazı olgulara eşlik eden göz dışı bozuklukların nöral yarıktaki dokuların gelişimsel bir bozukluğuna bağlı olduğu ileri sürülmüştür (7).

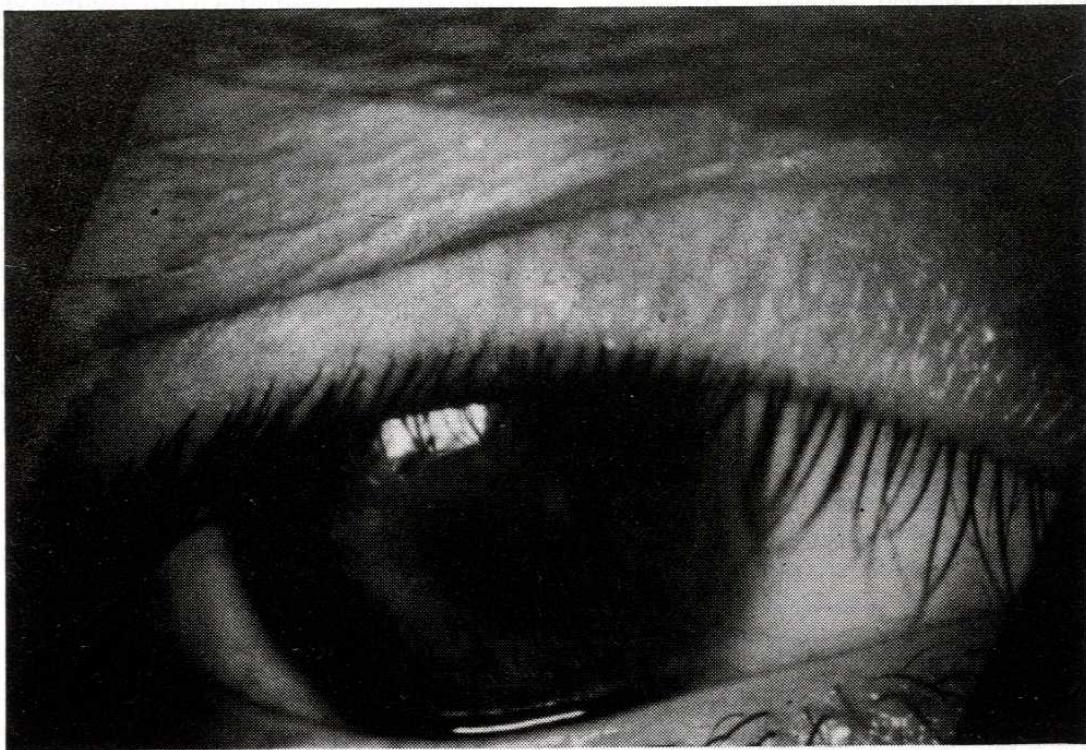
Peter anomalisi kornea opasitesi ve muhtelif iridolentikülokorneal lezyonlarla karakterizedir. Lenste anomali bulunup bulunmamasına göre tip 1 ve tip 2 olarak iki gruba ayrılmıştır (8). Tip 1 Peters anomalisi santral kornea opasitesi ve iris koleretinden bu opasitenin kenarlarına uzanan bantlardan ibarettir. Lens şeffaftır ve pozisyonu normaldir. Beraberinde mikrokornea, sklerokornea ve glokom görülebilir. Her iki cinsi etkiyebilir ve genellikle unilateraldir. Tip 2 Peters anomalisi ise santral kornea opasitesi ve iridokorneal yapışıklıklara ek olarak lenste de anomalilerle karakterizedir. Lens korneanın arka yüzeyine yapışık olabilir ya da pozisyonu normaldir. Ancak katarakt vardır ve bu durum genellikle bilateraldır. Ağır oküler ve sistemik patolojiler tabloya

eşlik edebilir. Olgumuzu bu sınıflandırmaya göre tip 1 Peters anomalisi olarak değerlendirdik.

Peters anomalisi korneada doğuştan kesafet yapan ve iris, kornea ya da kornea lens arasında yapışıklık bulunan diğer hastalıklardan ayırmalıdır (6). Primer konjenital glokom, doğum travması, mukopolisakkaridozlar, herediter kornea kesafeti yapabilirler. Hastanın öyküsü, sistemik muayene bulguları, aile hikayesi, genel durum ve göz için basıncı ölçümleri bu hastalıklardan kolayca ayırdetmemizi sağlar. Ancak ön segment disgenezileri grubuna giren diğer hastalıklardan, özellikle de iristen korneaya bantların uzandığı Axenfeld ve Rieger anomalilerinden ayırmada zor olabilir. Hastamızda posterior embriyotokson ile birlikte belirgin iris uzantılarının Schwalbe halkasına yapışmaması Axenfeld anomalisinden farklı olduğunu göstermektedir. Rieger anomalisi ise arka embriyotokson, belirgin iris uzantıları ve iris stromasının atrofisini içermektedir. Bizim olgumuzda iris stromasında atrofinin olmaması ile de bu sendromdan ayırcı tanıyı mümkün kılmaktadır.

Resim 1. Olgumuzun her iki gözünde kornea merkezini tutan kesafet.

Resim 2. Olgumuzun sağ gözünün görünümü

Resim 3. Olgumuzun sol gözü. Bu gözde kesafetin sağa oranla daha fazla olduğu dikkat çekmektedir.

Peters anomalisi bulunan hastalarda en sık başvurulan tedavi yöntemi keratoplastidir. Bununla birlikte literatürde keratoplastinin başarısı üzerine değişik sonuçlar bildirilmiştir. Waring ve Laisson konjenital santral kornea opasitesi bulunan 11 olgunun sadece 1'inde berrak graft elde etmişler, bu nedenle de konjenital kornea opasitelerinde cerrahi önermemiştir (9). Stulting ve ark. 45 gözden sadece 4 tanesinde 0.2 nin üstünde görme elde etmişlerdir (10). Bu olgularda graft sağlam kalsa bile deprivasyona bağlı olarak gelişen ambliyopi cesaret kırıcıdır. Ancak erken operasyonla daha iyi sonuçlar alınabilir. Cameron tek taraflı Peters anomalisi ve mikroftalmi bulunan 14 günlük bir bebeğe keratoplasti uygulamış 49 ay sonra 20/40 seviyesinde bir görme ve periferik füzyon

elde ettiğini bildirmiştir (11). Kornea opasitelerinin az kataraktin belirgin olduğu hastalarda lens ekstraksiyonu yararlı olabilir. Waring ve Parks kornea ile lens arasında yapışıklık bulunan Peters anomalili bir hastada lensi başarı ile çıkardıklarını bildirmektedir (12). Lens ekstraksiyonundan sonra kornea opasiteleri kendiliğinden iyileşmiş ve kontakt lensle yapılan düzeltmeden sonra çocuk 6 yaşında iken 20/60 lük bir görme keskinliği elde edilmiştir. Peters anomalili hastalarda optik iridektomi gerekiğinde siklodiatermi ve trabekülektomi de başvurulan diğer cerrahi metodlardır. Bizim hastamızda elektrofizyolojik değerlerin normal bulunması ve glokomun olmaması nedeniyle keratoplasti yapılması planlanmıştır.

KAYNAKLAR

1. Közer L, Türker G, Özkul G, Çolakoğlu S: Peters Anomalisi. XI. Uluslararası Oftalmoloji Kongresi Bülteni. Erbakar S ve ark, ed. İzmir, Karınca Matbaası, 1978, sf. 444-450.
2. Arffa RC: Congenital anomalies. In: Grayson's diseases of the cornea. Mosby-Year Book, St. Louis, 1991, pp. 91-93.
3. Townsend WM: Congenital anomalies of the cornea. In: Kaufmann HE, McDonald MB, Baron BA, Waltman SR, eds. The cornea. Churchill Livingstone. New York 1988, pp: 333-360.
4. Wilson II FM: Congenital anomalies. In: Smolin G, Thoft RA, eds. The cornea. Scientific foundations and clinical practice. 2nd ed. Little Brown and Co. Boston, 1987, pp: 457-473.
5. Weiss A: Ocular malformations. Ophthalmol Clin North Am 1990, 3: 131-148.
6. Bahn CF, Falls HF, Varley GA et al. Classification of corneal endothelial disorders based on neural crest origin. Ophthalmology 1984; 91: 558-563.
7. Kivlin JD, Fineman RM, Crandall AS, Olson RJ: Peters' anomaly as a consequence of genetic and nongenetic and nongenetic syndromes. Arch Ophthalmol 1986; 104: 61-64.
8. Townsend WM: Congenital corneal leukomas. I Central defect in descemet's membrane. Am J Ophthalmol 1974; 77: 80-86.
9. Waring GO, Laibson PR: Keratoplasty in infant and children. Trans Am Acad Ophthalmol Otolaryngol 1977; 83: 283-296.
10. Stulting RD, Sumers KD, Cavanagh HD, Waring GO, Gammon JA: Penetrating keratoplasty in children. Ophthalmology 1984; 91: 1222-1230.
11. Cameron JA: Good visual result following early penetrating keratoplasty for Peter's anomaly. J Pediatr Ophthalmol Strabismus 1993; 30: 109-112.
12. Waring III GO, Parks MM: Successful lens removal in congenital corneal lenticular adhesion (Peters' anomaly). Am J Ophthalmol 1977; 83: 526-529.